

መጽሐፈ ኢዮኤል እና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር አሠራ አምስት

Jeff Pippenger
2025-12-21

ቁጥር አሠራ አምስት

ከኋለኛው ዝናብ መልእክት ጋር ያለውን የአራት ትውልዶች ምልክት ግንኙነት መረዳት፣ የኢዮኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አንድ የመጀመሪያዎቹን አራት ቁጥሮች አስፈላጊነት ለመለየት የተሻለውን ተስፋ ለማግኘት አስፈላጊ ነው ብዬ እከራከራለሁ። ኢዮኤል የወይኑን ቦታ መዝሙር ይዘምራል፤ ነገር ግን የመክፈቻው ስንኝ ከአራት ትውልዶች ጋር ያለው የቃል ኪዳኑ ትንቢታዊ ትስስር ነው።

እርሱም አብራምን እንዲህ አለው፤ ዘርህ የራሳቸው ባልሆነ ምድር እንግዶች እንዲሆኑ፤ ለእነርሱም እንዲገዙ፤ እነርሱም አራት መቶ ዓመት እንዲያስጨንቋቸው በእርግጥ እወቅ፤ ደግሞም የሚገዙላትን ያቺን ሕዝብ እኔ እፈርድባታለሁ፤ ከዚያም በኋላ በብዙ ሀብት ይወጣሉ። አንተ ግን በሰላም ወደ አባቶችህ ትሄዳለህ፤ በመልካም ሽምግልናም ትቀበራለህ። በአራተኛውም ትውልድ ወደዚህ እንደገና ይመለሳሉ፤ የአምራውያን ኃጢአት ገና አልሞላምና። ዘፍጥረት 15፡13-16።

ይህ ክፍል በሙሴ ሕይወት አማካይነት የተፈጸመው ትንቢት ነው። የኢዮኤል መጽሐፍ የወይኑን ቦታ መዝሙር በአራት ትውልዶች የሚጨምር ጥፋትን በመጠቀስ ሲጀምር፣ የኢዮኤልን መጽሐፍ ከትንቢታዊው አራተኛና የመጨረሻ ትውልድ ጋር እያስተሳሰረ ነው። ያ ትውልድ ጴጥሮስ “የተመረጠ ትውልድ” ብሎ የጠራው፣ ከጨለማ ወደ እርሱ “ድንቅ ብርሃን” የተጠሩት ነው። እነርሱ ከትውልዳዊ ተጓዳኛቸው ጋር፣ “የእፍኝት ልጆች” ተብሎ ከተወከለው ትውልድ ጋር በተቃራኒው ተቀምጠዋል። ያ አራተኛና የመጨረሻ ትውልድ፣ “የተጠሩ፣ የተመረጡ፣ ታማኞችም” የሆኑትን መቶ አርባ አራት ሺህ የሚያመለክት ምልክት በሆነው በዮሐንስ ተወክሏል።

በ9/11 የተጠሩ፣ በእኩለ ሌሊት ጩኸት የተመረጡ፣ በእሑድ ሕግ ቀውስም ታማኝ የሆኑ፣ ሌዋውያን በአድንና በኢዮርብዓም የወርቅ ጥጃ ዓመፃዎች ውስጥ ታማኝ እንደነበሩት ሁሉ ናቸው። በሚልክያስ ምዕራፍ 3 እንደ ብር የሚነጹት ነፍሳት፣ በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ዘመን የሚመረጡ ሌዋውያን ናቸው፤ ምክንያቱም ማኅተሙ የሚፈጸመው በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ጋርና በእርሱ ነው።

በቀዳሚው ጽሑፍ እኛ ከሙሴ ታሪክ መስመሮችን አቀረብን፤ እህት ዋይትም እርሱን የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አልፋ መሆኑን ትለያየዋለች፤ እርሱም በትንቢታዊ መንገድ ከክርስቶስ ጋር ይገናኛል። እርሱም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት አሜጋ ነው። ሙሴ የመሠረት ድንጋይ ነው፤ ክርስቶስም የራስ ድንጋይ ነው። ሁለቱም በሙሴ ከግብፅ መውጣት እንደተወከለው ከኃጢአት መዳን ምልክቶች ናቸው። ነገር ግን በሙሴ እጅ የተፈጸሙት የእግዚአብሔር ኃይል መገለጫ ሁሉ፣ ክርስቶስ ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ኪዳኑን ሲያጸና እጅግ በላይ ተሻገሩ። ሙሴ አልፋ ነው፤ ክርስቶስም አሜጋ ነው፤ አሜጋም “22” ቁጥር ነው፣ አልፋም “1” ቁጥር ነው።

ከሙሴ ጋር በተያያዘ ሲታይ፣ በነቢያዊ ምስክሩ ሁሉ የሚሰራጨው መዳን በውኃ ውስጥ እንደተቀመጠ እናገኛለን። በትውልዱ ጊዜ ከናይል ወንዝ ውኃ የተዳነበት መዳን፣ ኖሃን በመርከቡ ውስጥ ያመለክት ነበር። በቀይ ባሕር የሆነው ጥምቀት፣ ኖሃንና በመርከቡ ውስጥ የነበሩትን ስምንቱን ይስማማል፤ ይህም ደግሞ ከኢያሱ በዮርዳኖስ ወንዝ የሆነው ጥምቀት ጋር ይስማማል። እርሱም በተመሳሳይ ቦታ ከክርስቶስ እንደገና ተደግሞ ነበር። የሙሴ ምስክርነት በናይል ወንዝ የተደረገ መዳን ይጀምራል፤ በዮርዳኖስ ወንዝ ዳርቻም

ያበቃል። የክርስቶስ ጥምቀት፣ በሞቱ እስከሚያደርስ ድረስ ለሦስት ዓመት ተኩል ምስክር ለመሆን የተቀበበት ቅባቱ ነበር፤ ይህም በመጀመሪያ በጥምቀቱ ላይ ተወክሎ ነበር። በትንሣኤው ጊዜ ጥቂት ነጠብጣቦች ነበሩ፤ ሙሉ መፍሰሱ ግን በጴንጤቆስጤ ሆነ።

የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ተስፋ ለሰው ልጅ ከኖኅ ጋር ይጀምራል፤ በአብርሃምም አማካይነት ለተመረጠ ሕዝብ የሰጠው የቃል ኪዳን ተስፋ በሙሴ ፍጻሜን አገኘ። አልፋው ሙሴ፣ ለተመረጠ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን ከ“ብዙዎች” ጋር ቃል ኪዳንን እንዲያጸና የሚመጣውን አሜጋውን ኢየሱስን አመሰለ። ሙሴ እንደ ክርስቶስ ምሳሌ በመሆኑ፣ ልዩ ለሰዎች ሁሉ ምልክት የሆነው ቀስተ ደመና ከተሰጠበት ለኖኅ ከተሰጠው ቃል ኪዳን ጋር ይጣጣማል። ሙሴ ደግሞ ለተመረጠ ሕዝብ ምልክት የሆነው ግርዛት ከተሰጠበት ለተመረጠ ሕዝብ ከተሰጠው ቃል ኪዳን ጋር ይጣጣማል። የሙሴ የቃል ኪዳን ሥራ ከ“ብዙዎች” ጋር ነበር፤ በቀላሉ ከተመረጠ ሕዝብ ጋር ብቻ አልነበረም። ይህ እንዲህ ባልነበረ ኖሮ፣ በተቀላቀለው ሕዝብ ዘወትር እየተቸገሩ ባልነበሩም።

በሙሴ ሕይወት ሁሉ ውስጥ በተወከሉት ልዩ ልዩ “የማዳን ውኃዎች” መካከል፣ በዮርዳኖስ ወንዝ በቤተአባራ የተፈጸመው ጥምቀት በተስፋይቱ ምድር ውስጥ የቀድሞ እስራኤልን የቃል ኪዳን ታሪክ መጀመሪያ ከታሪኩ ፍጻሜ ጋር ያገናኛል፤ ይህም ክርስቶስ ከብዙዎች ጋር ቃል ኪዳንን ባጸናበት ሳምንት ውስጥ ነው። የክርስቶስ ጥምቀት ከቀድሞ እስራኤል ጥምቀት ጋር ይስማማል፤ እነዚህም ሁለቱ ታሪኮች፣ ከሃምሳ ቀን በኋላ በጴንጤቆስጤ ከሚመጡት የበዙ ዝናብ ነጠብጣቦች በፊት ጥቂት የዝናብ ጠብታዎችን በነፈሰ ጊዜ፣ ስለ ትንሣኤው ይናገራሉ። ከሙሴ እስከ ክርስቶስ ባለው መስመር ሁሉ፣ አልፋና አሜጋ በሚለው መልኩ፣ በማዳን ውኃዎች ውስጥ ተስሎ ቀርቧል።

“ኢየሱስ እነዚህን ደቀ መዛሙርት ሲያስተምር፣ ብሉይ ኪዳን ለእርሱ ተልእኮ ምስክር እንደሆነ ያለውን አስፈላጊነት አሳየ። ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች ነን የሚሉ ሰዎች፣ ከእንግዲህ ወዲህ ምንም ጥቅም የለውም በማለት ብሉይ ኪዳንን ይጥላሉ። ነገር ግን ይህ የክርስቶስ ትምህርት አይደለም። እርሱ እጅግ ከፍ አድርጎ ዋጋ ሰጠውና በአንድ ወቅት፣ ‘ሙሴንና ነቢያትን የማይሰሙ ከሆነ፣ ከሙታን አንዱ ቢነሣ እንኳ አይታመኑም’ ብሎ ተናገረ። ሉቃስ 16፡31።”

“ከአዳም ዘመን ጀምሮ እስከ ዘመኑ ፍጻሜ የመጨረሻ ትዕይንቶች ድረስ በአባቶችና በነቢያት አማካይነት የሚናገረው የክርስቶስ ድምፅ ነው። አዳኙ በአሮጌው ኪዳን እንደ በአዲሱ ኪዳን በግልጽነት ተገልጦአል። የክርስቶስን ሕይወትና የአዲስ ኪዳንን ትምህርቶች በግልጽነትና በውበት የሚያበራው ከትንቢታዊው ያለፈ ዘመን የሚመጣው ብርሃን ነው። የክርስቶስ ተአምራት መለኮታዊነቱን የሚያረጋግጡ ማስረጃዎች ናቸው፤ ነገር ግን እርሱ የዓለም ቤዛ እንደሆነ የሚያሳየው ከዚያ የበለጠ ብርቱ ማስረጃ፣ የአሮጌውን ኪዳን ትንቢቶች ከአዲስ ኪዳን ታሪክ ጋር በማነጻጸር ውስጥ ይገኛል።” The Desire of Ages, 799.

የዮኤል መጽሐፍን በሚመለከቱት ጽሑፎች ውስጥ፣ “የብሉይ ኪዳን ትንቢቶችን ከአዲስ ኪዳን ታሪክ ጋር” እንዲሁም ከዘመናዊው መንፈሳዊ እስራኤል ታሪክ ጋር እያነጻጸርን ነበር። ብሉይ ወይም አዲስ ኪዳናት ይሁኑ፣ ወይም በ1798 የጀመረው የሦስቱ መላእክት ታሪክ፣ እነዚህ መስመሮች ሁሉ “እንደ ክርስቶስ ድምፅ” ተወክለው ይቀርባሉ። የመጽሐፍ ቅዱስና የትንቢት መንፈስ የተጻፈ ምስክርነት የክርስቶስ ድምፅ ነው፤ የክርስቶስ ድምፅም የእርሱ ድምፅ ነው። እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው።

“ድምፅ” የተባለው የእግዚአብሔር ቃል፣ በተጻፈ ቃሉ ውስጥ እንደ ተገለጸ ያለው የእግዚአብሔር መልእክት ነው። በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያለው መልእክቱ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው፤ ይህም እንደ ኢዮኤል የቀደመውን ዝናብ የሚያካትት ሲሆን፣ ከዚያም የቀደመውንና የኋለኛውን ዝናብ በተከታታይ ያካትታል።

ዮሐንስ ራእይ ተቀባይ ወደ ቀድሞው መንገድ የሚመለሱትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክላል፤ ምክንያቱም ከኋላው “ድምፅ” ይሰማልና። ከኋላ ያለው “ድምፅ” ከ“አዳም ዘመን” ጀምሮ ያለው የክርስቶስ ድምፅ ነው።

ከእኔም ጋር የተናገረውን ድምፅ ለማየት ተመለስሁ። ተመልኼም ሳለሁ ሰባት የወርቅ መቅረዞችን አየሁ። ራእይ 1፡12።

ይህ ጥቅስ በመጀመሪያው ምዕራፍ ውስጥ መቋረጥን ያመለክታል፤ ምክንያቱም እስከ ቀደመው ጥቅስ ድረስ የሐንስ ጳጳሮች ተብሎ በሚጠራው ደሴት ላይ ነበር፤ ነገር ግን በአሥራ ሁለተኛው ጥቅስ ይመለሳል፤ ከዚያም ጀምሮ የሐንስ በሰማያዊው መቅደስ ውስጥ ነው። ሲመለስም፣ ይህን የሚያደርገው ምክንያት በአሥረኛው ጥቅስ ከኋላው የመጣ ድምፅ ሰምቶ ነበርና ነው።

በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርሁ፤ ከኋላም እንደ መለከት ድምፅ ያለ ታላቅ ድምፅ ሰማሁ። እንዲሁም አለ፡- እኔ አልፋና አሜጋ ነኝ፣ ፊተኛውና ኋለኛው፤ የምታየውንም በመጽሐፍ ጻፍ፣ በእስያም ላሉት ሰባቱ ቤተ ክርስቲያናት ላክ፤ ወደ ኤፌሶን፣ ወደ ሰምርና፣ ወደ ጴርጋሞን፣ ወደ ትያጥሮን፣ ወደ ሰርዴስ፣ ወደ ፊላዴልፍያ፣ ወደ ሎዶቅያ። ራእይ 1፡10-11።

የሐንስ ከኋላቸው ያለውን የክርስቶስ ድምፅ የሚሰሙትን ይወክላል። ክፉዎች ሊሄዱበት ያልፈቀዱትን የቀድሞ መንገዶች እንዲመለሱ የሚጠራውን የኤርምያስ የመለከት መልእክት፣ እንዲሁም ሊያዳምጡት የማይፈቅዱትን የማስጠንቀቂያ መለከት ይሰማል። የሐንስ አዳምጦ ነበር፣ ከኋላው ያለውም ድምፅ ራሱን አልፋና አሜጋ መሆኑን ገለጠ—አዲሱን መንገድ ከቀድሞው መንገድ ጋር የሚያሳይ እርሱ።

በሰባቱም መቅረዞች መካከልም የሰው ልጅን የሚመስል አንዱ ነበረ፤ እርሱም እስከ እግሩ ድረስ በሚደርስ ልብስ ተከናኝቶ በደረቱም ዙሪያ በወርቅ ቀበቶ ታጥቆ ነበር። ራሱና ጠጉሩ እንደ ሱፍ ነጭ፣ እንደ በረዶም ነጭ ነበሩ፤ ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ነበሩ፤ እግሮቹም በእቶን ውስጥ እንደ ተነደደ ጥሩ ነሐስ ነበሩ፤ ድምፁም እንደ ብዙ ውኃዎች ድምፅ ነበር። በቀኝ እጁም ሰባት ከዋክብት ነበሩት፤ ከአፍም ስለታም ባለ ሁለት ጫፍ ሰይፍ ይወጣ ነበር፤ ፊቱም በኃይሉ እንደሚያበራ ፀሐይ ነበር። ራእይ 1፡13-16።

በአሥራ ሁለተኛው ቁጥር የሐንስ ወደ ኋላው ዘሮ ክርስቶስን በራእይ ያያል፤ እህት ዋይትም ይህን ራእይ ዳንኤል ከየው የክርስቶስ ራእይ ጋር ታመሳስለዋለች፤ ይህም ኢሳይያስ፣ ኤርምያስ፣ ሕዝቅኤል እና ጳውሎስ ያዩት ራእይ ነው።

“በእውነተኛ ናፍቆት የዴንጤቆስጤ ቀን ክስተቶች ከዚያ ጊዜ ይልቅ በእጅጉ ታላቅ ኃይል እንደገና የሚደገሙበትን ጊዜ በጉጉት እጠብቃለሁ። የሐንስ እንዲህ ይላል፤ ‘ሌላም መልእክ ታላቅ ኃይል ያለው ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራች።’ ከዚያም፣ በዴንጤቆስጤ ወቅት እንደነበረው፣ ሕዝቡ እውነቱ ለእነርሱ ሲነገር ይሰማሉ፤ እያንዳንዱም ሰው በራሱ ቋንቋ።”

“እግዚአብሔርን በቅን ልብ ለማገልገል የሚመኝ እያንዳንዱን ነፍስ እግዚአብሔር አዲስ ሕይወት ሊነፍስበት ይችላል [የአዳምና የሕዝቅኤል የአጥንቶች ሸለቆ]፣ ከመሠዊያውም ላይ በተወሰደ የእሳት ፍም ከንፈሮችን ሊነካ [ኢሳይያስ]፣ በእርሱም ምስጋና አንደበታቸው የተካኑ እንዲሆኑ ሊያደርጋቸው ይችላል። የእግዚአብሔር ቃል ድንቅ እውነቶችን ያውጇ ዘንድ ሺህዎች የሚቆጠሩ ድምፃች በኃይል ይሞላሉ። የሚንተባተብ ምላስ ይፈታል [የኢሳይያስ ሌላ ቋንቋ]፣ ፈሪዎችም ስለ እውነት በድፍረት ምስክርነት ለመስጠት ጽኑዎች ይደረጋሉ። ጌታ ሕዝቡን ከማንኛውም ርኩሶት የነፍስ ቤተ መቅደሳቸውን እንዲያነጹ [የሚልክያስ ሌዋውያን]፣ እንዲሁም የኋለኛው ዝናብ በሚፈስስበት ጊዜ ተካፋዮቹ እንዲሆኑ ከእርሱ ጋር እጅግ ቅርብ ጎብከትን እንዲጠብቁ ይርዳቸው።” Review and Herald, July 20, 1886.

እየመለከትነው ያለው ራእይ የክርስቶስን ድምፅ መግለጫ ያካትታል። የሐንስ ተመልሶ የክርስቶስን ድምፅ ሲሰማ፣ እርሱ እንደ “ብዙ ውጥኞች” ድምፅ ነው። የክርስቶስ ድምፅ ስለ ቃል ኪዳን ከሰዎች ጋር ወይም ከተመረጠ ሕዝብ ጋር ሲናገር ከብዙ ውጥኞች ጋር የተያያዘ ነው። የዳንኤል ሰባት እስከ ዘጠኝ መልእክት በ1798 ተፈታ፣ ከዚያም በ1989 የዳንኤል አሥር እስከ አሥራ ሁለት መልእክት ተፈታ። 1798 ከኡላይ ወንዝ

ድምፅ ጋር የተያያዘ ሲሆን 1989 የሕደቄል ወንዝ ድምፅ ነው።

ዳንኤል ከእግዚአብሔር የተቀበለው ብርሃን በተለይ ለእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት ተሰጥቶ ነበር። በኡላይና በሕዴቅል፣ በሺናር ታላላቅ ወንዞች ዳርቻ ያየው ራእይ አሁን በፍጻሜ ሂደት ላይ ነው፣ ትንቢት የተነገሩትም ክስተቶች ሁሉ በቅርቡ ይፈጸማሉ። Testimonies to Ministers, 112.

ወንዝ ዮርዳኖስ በጥንታዊቱ እስራኤል የአልፋ ቃል ኪዳን ታሪክን ከአሜጋ ቃል ኪዳን ታሪክ የሚያገናኝ ግንኙነት ነው። “ዮርዳኖስ” የሚለው ቃል “ወደ ታች የሚወርድ” ማለት ሲሆን፣ ክርስቶስን “ታላቁ ወደ ታች የወረደውን” ይወክላል።

ይህ አሳብ በእናንተ ዘንድ ይሁን፤ እርሱም በክርስቶስ ኢየሱስ ዘንድ የነበረው ነው፤ እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሳለ፣ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል መሆኑን እንደሚቀማ ነገር አልቆጠረውም፤ ነገር ግን ራሱን ባይ አደረገ፣ የባሪያ መልክንም ወስዶ፣ በሰዎችም ምሳሌ ሆነ፤ በሰውም አቀራረብ ተገኝቶ፣ ራሱን አዋረደ፣ እስከ ሞት ድረስ ታዘዥ ሆነ፣ ይህም የመስቀል ሞት ነው። ፊልጵስጥስ 2፡5-9።

ዮርዳኖስ ወንዝ ክርስቶስን፣ “ታላቁ ወራጅ” ይወክላል፤ ዮርዳኖስም እንዲጠብቁት የወይን እርሻ ለተሰጣቸው ለእግዚአብሔር የተመረጡ ሕዝቦች የአልፋና የአሜጋ ታሪክ መገናኛ ነው። የሙሴ የማዳን ውኃዎች፣ ነፍስ ብቻ ዘር ብትል ሰምታ ልትችል የምትሆነውን የክርስቶስን ድምፅ ይወክላሉ፤ “ከኋላቸው ያለውን ድምፅ” እንዲሰሙ፤ ከዚያም የሚሰሙት ድምፅ—የብዙ ውኃዎች ድምፅ ነው። ከኖኅ ጥፋት ውኃ ጀምሮ እስከ እ.ኤ.አ. 70 ዓ.ም. የኢየሩሳሌም ጥፋት ድረስ፣ የማዳን ውኃዎች ለእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ እንደ መንገድ ምልክቶች ቀርበዋል። እነዚያ መንገድ ምልክቶች የእግዚአብሔርን የመጨረሻ የቃል ኪዳን ሕዝብ፣ መቶ አርባ አራት ሺህን፣ ውስጣዊ ታሪክ ይወክላሉ። ዮርዳኖስን ወንዝ የሚያበቃ ውኃ ምንጭ በሄሮድስ ተራሮች ላይ ከሚከማች ጠልና በረዶ ነው፤ እነዚህም የዮርዳኖስ ወንዝ ራስ ውኃዎች ናቸው።

የዳዊት መዓርግ መዝሙር። እነሆ፣ ወንድሞች በአንድነት ተቀምጠው መኖራቸው እንዴት መልካምና እንዴት ደስ የሚያሰኝ ነው! በራስ ላይ እንዳለ የከበረ ሽቱ ነው። በጸሎት ላይ የሚወርድ፣ በአድን ጸም ላይ የሚወርድ፣ እስከ ልብሱም ዳርቻ ድረስ የሚወርድ፤ እንደ ሄሮድስ ጠል፣ በጽዮን ተራሮች ላይ እንደሚወርድ ጠል ነው፤ በዚያ እግዚአብሔር በረከቱን አዘዘ፣ ለዘላለምም ሕይወትን። መዝሙር ዳዊት 133፡1-3።

እነዚያ ውኃዎች ደግሞ የፓን ዋሻ ጉድጓድን፣ በዳንኤል 11፡13-15 በተጠቀሰው ፓኒየም ውስጥ የሚገኝ በዋሻ ውስጥ የተቀመጠ ጥልቅ ኩሬ፣ እንዲሁም በዴጥሮስ ዘመን ቂሣርያ ፊልጵስ የተባለውን በታ ያፈራሉ። የዮርዳኖስ ወንዝ ምንጭ ውኃዎች ደግሞ የፓን ዋሻ ሰይጣናዊ ኩሬን ያፈራሉ። የብዙ ውኃዎች ድምፅ በክርስቶስና በሰይጣን መካከል ያለው ታላቁ ተጋድሎ መነሻው በሄሮድስ ተራሮች ከፍተኛ ጫፎች ላይ እንደሆነ ያመለክታል።

እኔም ደግሞ እልሃለሁ፣ አንተ ዴጥሮስ ነህ፤ በዚህም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ፤ የሲኦልም ደጆች አይችሉሉትም። ማቴዎስ 16፡18።

“ሄሮድስ” የሚለው ስም “ቅዱስ፣ የተቀደሰ፣ ለአምላክ የተለየ፣ ወይም የተለየ” ማለት ሲሆን፣ የሰማይ ምልክት ነው፤ ሰማይም የውኃ ሁሉ ምንጭ እና “የሲኦል ደጆች” በሚል የተወከለው የታላቁ ተጋድሎ መጀመሪያ ነው፤ ይህም ኢየሱስ በቂሳርያ ፊልጵስጥስ ሳለ በጳን ዋሻ ላይ የሰጠው መጠሪያ ነበር። በዚያ አቀማመጥ ውስጥ የስምዖን ባርዮና ስም ወደ ዴጥሮስ ተለወጠ። ስምዖን “የሚሰማ” ማለት ሲሆን፣ ባርዮና ደግሞ “የረግብ ልጅ” ማለት ነው። ስምዖን በረግብ አምሳል በመንፈስ ቅዱስ የተወከለውን የኢየሱስ ጥምቀት መልእክት የሰማች ነፍስ ምልክት ነበር። ዴጥሮስ የክርስቶስን ጥምቀት መልእክት እንደ ሰማ ሰው

ተለውጦአል፤ ይህም 144,000ን ይወክላል። ጴጥሮስ በጳጳሳዊ ሳለ ታተመ፤ ይህም የዳንኤል 11 ቁጥር 13 እስከ 15 ነው።

ከሄርሞን ውኃዎች የሚነሳው የዮርዳኖስ ወንዝ፣ የክርስቶስ ምልክት ሆኖ—ታላቁ ወራጅ—ጉዞውን በሙት ባሕር ይደመድማል። የሕይወት ጠል የሚመነጭበት ከሰማይ ክርስቶስ በሙት ባሕር የተወከለው ወደ መስቀል ሞት ወረደ። የሙት ባሕር ዳርቻ በምድር ላይ ከተገለጡ የመሬት ገጽታዎች ሁሉ በጥልቅ የተገኘ ነው። ወደ ታች የሚወርደው የዮርዳኖስ ወንዝ፣ ክርስቶስ ወደ መስቀል ሞቱ እንደወረደ ሁሉ፣ በምድር ላይ ወደሚገኘው ከሁሉ ዝቅተኛ የውኃ ደረጃ ይወርዳል። ከሕይወት ውኃ ወደ ሞት ውኃ፣ የዮርዳኖስ ወንዝ ክርስቶስ ከሰማይ ወደ መስቀል የወረደበትን መውረድ ይወክላል።

ዋና ዋና የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ጭብጦች ከውኃ ጋር የተያያዙ ናቸው፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢትም የብዙ ውኆች ድምፅ የሆነው የክርስቶስ ድምፅ ነው። የባቢሎን ጋለሞታ በብዙ ውኆች ላይ ተቀምጧለች፤ የምሥራቅ ነገሥታት መንገድ እንዲዘጋጅ የኤፍራጥስ ውኆች ደርቀዋል፤ ነጋዴዎችና ነገሥታትም በባሕር መካከል የተጠፉትን የተርሴስ መርከቦች ስለሚያዝኑ በሩቅ ቆመው ያለቅሳሉ፤ የኤፍራም ሰካራሞችም በሐሰት ሥር በተሸሸጉ ጊዜ የተቀበሉት የሞት ቃል ኪዳን በጳጳሳዊው የእሑድ ሕግ በሚያጥለቀልቅ ጎርፍ ይሻራል።

ወንዞች ታላላቅ የሺናር ሲሉ እህት ዋይት የሚጠቅሰው የጤግሮስና የኤፍራጥስ ወንዞችን ነው። እነዚህ ውኃዎች ከኤደን ገነት የተመነጩ ሲሆን ከኤደን ከሚወጡት ወንዞች መካከል ሦስተኛና አራተኛ ወንዞች ናቸው።

የሦስተኛውም ወንዝ ስም ሕዳዌል ነው፤ ወደ አሦር ምሥራቅ የሚሄድም እርሱ ነው። አራተኛውም ወንዝ ኤፍራጥስ ነው። ዘፍጥረት 2፡14።

ሂዳዌል ጤግሮስ ነው፤ እናም በእርግጥ ኤፍራጥስ ኤፍራጥስ ነበር፤ ምንም እንኳን ዘመናዊ ታሪክ ጸሐፊዎችና ሥነ-መለኮት ምሁራን በዚህ ላይ ይከራከራሉ። እነርሱ ኡላይ ታላቅ ወንዝ አልነበረም ብለው ይናገራሉ፤ ነገር ግን በሺናር ሳይሆን በፋርስ ያለ በሰው እጅ የተሠራ የውኃ ማስተላለፊያ በይ ብቻ ነበር ይላሉ። እነዚያው ሰብአዊ ባለሥልጣኖች ከሺናር ጋር የተያያዙ ማንኛውም ጉልህ ታዋቂ የሆኑት ሁለቱ ወንዞች ጤግሮስና ኤፍራጥስ ብቻ እንደነበሩ ይለያያሉ፤ ነቢይቱም ኡላይና ሂዳዌል “የሺናር ታላላቅ ወንዞች” እንደሆኑ ትናገራለች።

በውኃ መልእክት ላይ የነቢይቱ ቃላት ዘመናዊ ምሁራንን ይቃወማሉ፤ እንዲሁም የጥንቱ ምሁራን የኖላን የውኃ መልእክት እንደተቃወሙት ሁሉ። በሁለቱ ወንዞች የተመሰሉት ሁለቱ ራእዮች በመፈጸም ሂደት ላይ እንዳሉ ተነግሮናል፤ ስለዚህም በ“የሺናር ሁለቱ ታላላቅ ወንዞች” የተሰጡት በእነዚያ ሁለት ራእዮች ውስጥ የተወከለ ሁሉ በቅርቡ ይፈጸማል። ከእነዚያ ወንዞች ጋር የተያያዘው መልእክት የክርስቶስ ድምፅ ነው። ምክንያቱም ድምፁ እንደ ብዙ ውኃዎች ነው። ጤግሮስና ኤፍራጥስ አንድ ታላቅ ትንቢታዊ ጭብጥ ይወክላሉ፤ ምስክርነታቸውም አልፋው ሙሴ ያቆመውን ቃል ኪዳን ይመለከታል። እርሱም አሜጋው ክርስቶስ ያጸናው ያው ቃል ኪዳን ነው።

በትንቢት ውስጥ ጤግሮስ አሦርን ይወክላል፤ ኤፍራጥስም ባቢሎንን ይወክላል። በዚህ ግንኙነት እነርሱ ኤርምያስ እንደ አንበሳች የሚያቀርባቸው ሁለቱ ኃያላን ናቸው፤ እነርሱም በመጀመሪያ የሰሜኑን መንግሥት ከዚያም በኋላ የደቡቡን መንግሥት ወደ ምርኮ የሚወስዱ ናቸው።

እስራኤል ተበትኖ ያለ በግ ነው፤ አንበሳች አባረሩት፤ መጀመሪያ የአሦር ንጉሥ በላው፣ በኋላም ይህ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር አጥንቶቹን ሰበረ። ኤርምያስ 50፡17።

አሰርና ባቢሎን ሁለቱም ከእስራኤል መንግሥታት ከአንዱም አንደኛ ሲታዩ የሰሜን ጠላቶች ነበሩ፤ ስለዚህም የሐሰተኛው የሰሜን ንጉሥ—የጳጳሳዊው ኃይል—ምሳሌዎች ናቸው። በመሠረቱ ከአንድ የባህል አውድ የተነሡት እነዚህ ሁለት ኃይሎች ተመሳሳይ የፖለቲካና የሃይማኖት ልማዶችን አስፈጽመዋል፤ ነገር ግን የአሰር የፖለቲካ መዋቅር የመንግሥታዊ አስተዳደርን የበለጠ አጽንኦት የሰጠ ሲሆን፣ ባቢሎን ግን ምንም እንኳን በጣም ተመሳሳይ ቢሆንም የቤተ ክህነታዊ አስተዳደርን አጽንኦት ሰጥታለች። አረማዊት ሮምና ጳጳሳዊት ሮም በአንዳንድ ደረጃዎች አንድ ዓይነት ናቸው፤ ነገር ግን አረማዊት ሮም የመንግሥታዊ አስተዳደርን ትወክላለች፣ ጳጳሳዊት ሮም ደግሞ የቤተ ክህነታዊ አስተዳደርን። አሰር፣ በባቢሎን ጋር በሚኖረው ትንቢታዊ ግንኙነት፣ የመንግሥታዊ አስተዳደር መንግሥት ነበረች፤ ከዚያም በኋላ ባቢሎን፣ ተመሳሳይ ኃይል ሆና ሳለች፣ የቤተ ክህነታዊ አስተዳደርን አጽንኦት ሰጠች። አሰር አረማዊትን ሮም ትወክላለች፤ ባቢሎን ደግሞ ጳጳሳዊትን ሮም ትወክላለች። እነዚህ አራቱም ኃይሎች የእግዚአብሔርን መቅደስና ሠራዊቱን ረግጠው አዋርደዋል። አሰር ከጤግሮስ ጋር ትያያዛለች፣ ባቢሎን ደግሞ ከኤፍራጥስ ጋር። ይህም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ስለ ኤፍራጥስ መድረቅ ከተገለጸው ጋር ይስማማል፤ ይህም የምሥራቅ ነገሥታት መንገድ እንዲዘጋጅ ነው። ይህም ቂሮስ ባቢሎንን ለመውደቅ ኤፍራጥስን በመለወጥ ባከናወነው ሥራ ተመስሏል። ባቢሎን ኤፍራጥስ ናት፤ አሰር ግን ጤግሮስ ናት።

በትንቢት ውስጥ የሰሜን ንጉሥ በእሑድ ሕግ ቀውስ ጊዜ ዓለምን ያሸንፋል፣ ከዚያም ይወድቃል፤ ነገር ግን ይህ ድል ብዙ ጊዜ እንደ ሁሉን የሚያጥለቀልቅ ጎርፍ ተደርጎ ይወከላል። በአሦርና በባቢሎን እንደ ተመሰለው የሰሜን ንጉሥ ታሪክ በወንዞች ይመሰላል፣ ምክንያቱም ታሪኩ በብዙ ውኃዎች ድምፅ ይነገራል።

በሁለቱ ወንዞች መካከል ያለችው ምድር መሰሪያ ትባላለች፤ ይህም ማለት 'በሁለት ወንዞች መካከል ያለች ምድር' ማለት ነው። እነዚህ ሁለቱ ወንዞች እግዚአብሔር ከሃዲ ሕዝቡን በምርኮ በመበተን ለመገሠጽ የሚጠቀምበትን ሰሜናዊ ኃይል ይወክላሉ። ከብዙ ውኃዎች ድምፅ ቅርንጫፍ ፈሳሾች መካከል አንዱ "ፓዳናራም" በሚለው ስም ውስጥ ይገኛል፤ ይህም በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ አሥር ጊዜ ብቻ የተጠቀሰ ነው። የመጀመሪያው ጥቅስ ከቃል ኪዳን ጋር በተያያዘ ይገኛል፤ ምክንያቱም የይስሐቅ ሚስት የርብቃን የደም ሥሮች ይለያል። ቁጥሩ እንዲህ ይላል፡-

ይስሐቅም የሰርዖዊው የፓዳናራም ሰው የቤቱኤል ልጅ፣ የሰርዖዊውም የላባን እህት ርብቃን ለሚስት በወሰደ ጊዜ አርባ ዓመት ነበረው።

የአርባ ዓመታት ፍጻሜ በሙሴ ሦስቱ ምስክሮች ላይ ወደ ቃዴስ፣ 1863 እና ወደ እሁድ ሕግ እንደሚመራ ተገልጧል። የይስሐቅ ጋብቻ የቃል ኪዳን ጋብቻ ሲሆን፣ ይህም ክርስቶስ በእሁድ ሕግ ከአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ጋር የሚገባውን ጋብቻ ያመለክታል፤ እርሱም 1863 ነው፣ እርሱም ቃዴስ ነው፣ እርሱም የአርባ ዓመት የቃል ኪዳን ታሪክ ፍጻሜ ነው። ርብቃ የሰርዖዊ ሰው ልጅ ነበረች፣ እንዲሁም የሰርዖዊው ላባ እህት ነበረች፤ (እርሱም በሚቀጥለው ትውልድ የቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ከይስሐቅ ልጅ ያዕቆብ ጋር የነበረውን ቃል ኪዳን ሰበረ።)

ቤቱኤል ማለት "የጥፋት ቤት" ወይም "የአጥፊው ቤት" ማለት ነው፤ ስለዚህ ርብቃ "የአጥፊው ቤት" ልጅ ነበረች። ሰርዖ ማለት ከፍተኛ ምድርና ሸለቆ ማለት ሲሆን፣ ፓዳናራም ደግሞ መስጴጦምያ፣ ወይም መካከለኛይቱ ምድር ማለት ነው። ርብቃ ከሰርዖውያን ዘር መስመር የመጣች ነበረች፤ እነርሱም ከመስጴጦምያ የመጡ ነበሩ። እርስዎም "የአሰር ጤግሮስ" እና "የባቢሎን ኤፍራጥስ" መካከል ካለችው ከፍተኛ ምድር ነበረች፤ እነዚህም ጌታ ከሃዲ በጎቹን ለመበተን የተጠቀሙባቸውን አንበሳዎች ይወክላሉ። በይስሐቅና በርብቃ ጋብቻ የአጥፊዎቹ ቤት ከእግዚአብሔር ቤት ጋር ተባበረ። ፓዳናራም በመጀመሪያ ጊዜ በተጠቀሰበት ስፍራ፣ እነዚህ ሁለቱ ወንዞች እንደሚወክሉት በሞልቶ የሚጥለቀለቅ ጎርፍ የተመሰለው የትንቢት ሰሜን ንጉሥ በመጀመሪያ ጊዜ በዘፍጥረት 25፣20 መጠቀሱ ድንገተኛ አይደለም።

የምድረ በዳው ቤት ከእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝብ ጋር ያለው ግንኙነት፣ ያዕቆብ ከኤሳው ሲሸሸ ወደ አጎቱ ወደ ላባ በመድረሱ፣ በዚያም ቀጣዩን የቃል ኪዳን ጋብቻ ለማግኘት የ2520 ቀናትን ሁለት ዘመናት በማገልገል ይቀጥላል። አንዱ ጋብቻ በሰሜን የእስራኤል መንግሥት መበተን ይደመዳል፣ ሌላውም ጋብቻ በደቡብ መንግሥት መበተን ይደመዳል። የእነዚህ ሁለት መንግሥታት የየራሳቸው የመበተን ዘመን በ1798 እና በ1844 በተጠናቀቀ ጊዜ፣ ያዕቆብ በ2520 ሁለት ዘመናት ያተጋበረው ጋብቻ ተፈጻሚ፣ ምክንያቱም ሙሽራው በOctober 22, 1844 ወደ ሰርጉ መጣ።

እንግዲህ ክርስቶስ 'ደክማና ዝሎ' ማለት የሆነችውን ልዩን አገባን? ወይስ 'መልካም ተጓዥ' ማለት የሆነችውን ራሔልን አገባን? ልዩና ራሔል ሁለት የተጓዥ ድንግል ክፍሎችን ይወክላሉ፤ አንዲቱ 'የምትደክም' ድንግል ሲሆን ሌላይቱም በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 ያዕቆብን ለማግባት በሚያመራው መንገድ 'በመልካም ሁኔታ የምትጓዥ' ድንግል ናት።

«በመንገዱ መጀመሪያ ከኋላቸው ደማቅ ብርሃን ተቀምጦ ነበር፤ መልአክም ይህን ብርሃን “የእኩለ ሌሊት ጩኸት” ነው ብሎ ነገረኝ። ይህ ብርሃን በመንገዱ ሁሉ ላይ ይበራ ነበር፤ እንዳይሰናከሉም ለእግራቸው ብርሃን ይሰጥ ነበር።»

«ዓይኖቻቸውን በፈታቸው ሆኖ ወደ ከተማይቱ የሚመራቸው በነበረው በኢየሱስ ላይ ተጠግተው ቢያኖሩ ይህን ነበሩ። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ አንዳንዶቹ ደከሙ፤ ከተማይቱም እጅግ ሩቅ እንደሆነች አሉ። ከዚህ ቀደም ገብተውባት እንደሚሆን ጠብቀው ነበር። ከዚያም ኢየሱስ ክቡር ቀኝ ክንዱን ከፍ በማድረግ ያበረታቸው ነበር፤ ከክንዱም አድሼንት ቡድኑን በላያቸው እየተወዛወዘ የሚበራ ብርሃን ወጣ። እነርሱም “አሌሉያ!” ብለው ጩኹ። ሌሎች ግን ከኋላቸው የነበረውን ብርሃን በድፍረት ካዱ፣ እስከዚህ ድረስ ያወጣቸው እግዚአብሔር አልነበረም አሉ። ከኋላቸው የነበረውም ብርሃን ጠፋ። እግሮቻቸውንም ፍጹም በጨለማ ውስጥ ተወ፤ ተሰናክሉም፣ ግቡንና ኢየሱስን ከዓይኖቸው አጡ፣ ከመንገዱም ወደ ታች ባለው ጨለማና ክፉ ዓለም ወደቁ።» Early Writings, 15.

በ1844 ዓ.ም. የፊላዴልፊያው ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ወደ ሠርጉ ገባ። የ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ሠርግ በራሔልና በልያ የተወከሉ ሁለት የአምላኪዎች ክፍሎችን ለየ። ራሔል፣ ወደ 1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ሠርግ በሚወስደው መንገድ በተሳካ ሁኔታ ተጓዘው የደረሱ አንድ ክፍልን ትወክላላች፤ ነገር ግን የልያ ክፍል ደከመ። ከዚያም ተለዩ፣ የሦስተኛው መልአክ የፈተና ሂደትም የእኩለ ሌሊት ጩኸት የፈተና ሂደት በተፈጻመበት ቦታ ተጀመረ።

ትዳሩ ተጀምሮ ነበር፣ ከዚያም በኋላ ሊፈጸምና ሊፈተን ይገባው ነበር። ትዳሩ በ1846 ተፈጻሚ፣ የሦስተኛውም መልአክ የፈተና ሂደት ተጀመረ። በ1849 እና 1850 ጌታ ቅሬታውን ለመሰብሰብ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እዘረጋ ነበር። ያን ጊዜ ሁለተኛው የዕንባቆም ሰንጠረዥ፣ በሁለተኛው የትእዛዛት ጽላት እንደተመሰለው፣ ወደ ታሪክ ተቀመጠ። ሙሴ የመጀመሪያውን ስብስብ ከሰበረ በኋላ፣ ሁለተኛው የጽላቶች ስብስብ ቀረበ። የ1850 ሰንጠረዥ የ1843ን ተካ፣ እና በ1850 የጥንታዊቷ እስራኤል እንደ እግዚአብሔር የአዲስ ኪዳን ሙሽራ የተጀመረው ፈተና ወደ ቃዴስና 1863 ቀጠለ።

በ1856 ዓ.ም. ከሁለቱ ወንዞች የበለጠ ውኃ በሂራም ኤድሰን ብዕር አማካይነት መጣ። በኤድሰን ብዕር የመጣው ስለ “ሰባቱ ዘመናት” ብርሃን፣ ከኤድን ገነት ጀምረው ትንቢታዊ ምስክርነታቸውን የጀመሩትን ሁለቱን ወንዞች የሚወክል ብርሃን ነበር። የኤድን ገነት የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ሕግ ላይ ያደረገው ዓመፅ ምልክት ናት፣ እናም የኡላይና የሂደቀል ወንዞች ጉዞአቸውን የሚጀምሩበት ስፍራ ናት። እነርሱ በቃል ኪዳን ታሪክ ውስጥ ይጓዛሉ፤ ምክንያቱም ያች ገነት፣ የዓመፅ ምልክት ብትሆንም፣ በአዳምና በሔዋን ላይ ያሉትን የበለስ ቅጠሎች ለመተካት ልብስ እንዲሰጥ በግ የታረደበት ስፍራም ናት። የቃል ኪዳን ታሪክ የሕይወት ቃል ኪዳን በአዳምና በእግዚአብሔር መካከል በተደረገው ይጀምራል። በሕይወት ዛፍ የተመሰለው ያ ቃል ኪዳን፣

በአዳምና በሔዋን ወደ ተሰበረ ቃል ኪዳን መራ፤ ይህም ዓለም ከመመሥረቱ በፊት የታረደው በግ ለተራቆቹትና ለጠፉት ጥንዶች ልብስ በሰጠ ጊዜ አዲስ የሕይወት ቃል ኪዳንን ጀመረ። ከዚያም ገነት የሚፈሱት ሁለቱ ወንዞች በመጨረሻ እግዚአብሔር እንደ ተግሣዶ በትሩ የሚጠቀምባቸው ኃይሎች ምልክቶች ይሆናሉ።

አሦር ሆይ፣ አንተ የቅጣዬ በትር ነህ፤ በእጃቸውም ያለው በትር መዓትዬ ነው። እኔ በግብዝ ሕዝብ ላይ እልከዋለሁ፤ በቅጣዬም ሕዝብ ላይ ምርኮን እንዲወስድ፣ ብዝበዛንም እንዲያገኝ፣ እንደ መንገድ ጭቃም እንዲረግጣቸው ትእዛዝ እሰጠዋለሁ። ኢሳይያስ 10፡5-6።

እነዚያ ሁለት ወንዞች ከዓደን ወጥተው ወደ ርብቃ ዘር ሐረግና ከይስሐቅ ጋር ወደ ቃል ኪዳን ጋብቻዎ ፈሰሱ። ከዚያም ወደ ያዕቆብ ቀጠሉ፤ በዚያም የእነዚያ ሁለት ወንዞች ውኃ እያንዳንዱ ሰባት ጊዜ የሚሆኑ ሁለት የተለዩ ዘመናት እንደሆኑ ይወከላል። ከዚያም፣ እነዚያው ሁለት ወንዞች በዳንኤል የመጨረሻ ስድስት ምዕራፎች ውስጥ ይፈስሳሉ፤ እያንዳንዱም ወንዝ በሦስት ምዕራፎች ይወከላል። አንዱ ወንዝ በምዕራፍ ሰባት፣ ስምንት እና ዘጠኝ ውስጥ የተፈታ የእውቀት መጨመርን ይወከላል፤ ሌላውም ወንዝ በምዕራፍ አሥር፣ አሥራ አንድ እና አሥራ ሁለት ውስጥ የተፈታ የእውቀት መጨመርን ይወከላል።

ሰባተኛው፣ ስምንተኛው እና ዘጠነኛው ምዕራፎች እንደ የኡላይ ራእይ ተቀርበዋል፤ ክርስቶስም በአሥረኛው፣ በአሥራ አንደኛው እና በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፎች በተመሳሳይ ሁኔታ ተገልጦአል። በሁለቱም የወንዝ ራእዮች፣ በሦስት ምዕራፎች የተወከሉት፣ ክርስቶስ በውኃው ላይ ቆሞ እንዳለ ተገልጦአል።

እኔም ዳንኤል ራእዩን ካየሁ በኋላ ትርጉሙን ለማወቅ ስፈልግ፣ እነሆ፣ በፊቱ እንደ ሰው መልክ ያለ አንድ ቆመ። በዑላይም ዳርቻዎች መካከል የሰውን ድምፅ ሰማሁ፤ እርሱም ጠርቶ እንዲህ አለ፡- ገብርኤል፣ ይህን ሰው ራእዩን እንዲያስተውል አድርግ። ዳንኤል 8፡15፣ 16።

ስለ ክርስቶስ በአሥረኛው ምዕራፍ የተገለጠው ራእይ የሐንስ በራእይ መጽሐፍ በመጀመሪያው ምዕራፍ ከተመለከተው ራእይ ጋር ተመሳሳይ ነው፤ እንዲሁም በዳንኤል የስምንተኛው ምዕራፍ ራእይ ውስጥ ጋልሞኒ በውኃዎች ላይ ነበረ፣ ልክ በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ እንደነበረው፣ በበፍታም ተለብሶ ነበር።

“በገብርኤል ጉብኝት ጊዜ ነቢዩ ዳንኤል ተጨማሪ ትምህርት ሊቀበል አልቻለም፤ ነገር ግን ጥቂት ዓመታት ከዚያ በኋላ፣ እስካሁን ሙሉ በሙሉ ያልተብራሩ ርእስ ጉዳዮችን የበለጠ ለማወቅ በመሻት፣ እንደገና ከእግዚአብሔር ብርሃንና ጥበብ ለመፈለግ ራሱን ሰጠ። ‘በዚያን ዘመን እኔ ዳንኤል ሦስት ሙሉ ሳምንት እያለቀስሁ ነበር። የሚያስደስት እንጀራ አልበላሁም፤ ሥጋም ሆነ ወይንም ወደ አፌ አልገባም፤ ፈጽሞም ራሴን ቅባት አልቀባሁም.... ከዚያም ዓይኖቼን አነሣሁ፣ ተመለከትሁም፤ እነሆም፣ በቀጭን በፍታ የለበሰ አንድ ሰው፣ ወገቡም በኦፋዝ ጥሩ ወርቅ የታጠቀ። ሰውነቱም እንደ ቤሪል ነበር፣ ፊቱም እንደ መብረቅ መልክ፣ ዓይኖቹም እንደ እሳት መብራቶች፣ ክንዶቹም እግሮቹም እንደ ተወለወለ ናስ ቀለም፣ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበር።”

“ከእግዚአብሔር ልጅ በታች ያልሆነ ታላቅ ሰው ራሱ ለዳንኤል ተገለጠ። ይህ መግለጫ ክርስቶስ በጳጥሞስ ደሴት ላይ ለየሐንስ በተገለጠለት ጊዜ የተሰጠውን መግለጫ ይመስላል። ጌታችን አሁን በኋለኛው ዘመን የሚሆነውን ለዳንኤል ለማስተማር ከሌላ ሰማያዊ መልእክተኛ ጋር ይመጣል። ይህ እውቀት የዓለም ፍጻሜ የደረሰባቸው እኛ ስለሆንን ለእኛ በመንፈሳዊ መነሳሳት ለዳንኤል ተሰጥቶ ተመዝግቦአል።” Review and Herald, February 8, 1881.

በአሥረኛው ምዕራፍ ያለው የሂዴዌል ራእይ ስለ ክርስቶስ ሲናገር፣ ክርስቶስ በውኃው ላይ ቆሞ እና በበፍታ ለብሶ ይታያል፤ በኡላይ ራእይም እርሱ በውኃው ላይ ነው። የራእይ አንድ ራእይ ከኡላይና ከሂዴዌል ራእዮች ጋር ይስማማል፤ በዚያም ሲስተር ዋይት ይህ “ከእግዚአብሔር ልጅ ያነሰ ማንም አይደለም” ብላ ትለያለች።

በራእይ አሥር ያለውን መልአክ ስትለይ ደግሞ፣ መልአኩ “ከኢየሱስ ክርስቶስ ያነሰ ማንም አይደለም” ብላ ትናገራለች። በራእይ አሥር ያለው መልአክ እጁን ወደ ሰማይ አንሥቶ ለዘላለም ዓለም በሕይወት ያለውን ሲምል፣ ይህ ከአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ያለው የክርስቶስ ራእይ ጋር የተገናኘ ነው፤ በዚያም ሁለቱን እጆቹን ወደ ሰማይ አንሥቶ ለዘላለም ዓለም በሕይወት ያለውን ይምላል። በራእይ አሥር እርሱ በውኃውም ላይ በምድሩም ላይ ነው።

በወንዝ ዳርቻዎች “መካከል” ያለው ውኃ ነው፤ ዳንኤልም “በዳርቻዎቹ መካከል የሰው ድምፅ” ሰማ፤ ስለዚህ ድምፁ በውኃው ላይ ካለው ሰው መጣ፣ ድምፁም የኡላይ ወንዝ ውኃዎች ድምፅ ነበር።

በመጀመሪያውም ወር በሃያ አራተኛው ቀን፣ ታላቁ ወንዝ የሆነው ሕዳዌል አጠገብ ሳለሁ፣ ዓይኖቼን አነሣሁ ተመለከትሁም፤ እነሆም፣ ቀጭን በፍታ የተለበሰ አንድ ሰው ነበረ፣ ወገቡም በኡፋዝ በተጠራ ጥሩ ወርቅ ታጥቆ ነበር። ሰውነቱም እንደ ቤርል ነበረ፣ ፊቱም እንደ መብረቅ ታይቶ ነበር፣ ዓይኖቹም እንደ እሳት መብራቶች፣ ክንዶቹና እግሮቹም በቀለም እንደ ተጠረጠረ ናስ ነበሩ፣ የቃሉም ድምፅ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበረ። ...

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃላቱን ዝጋ፣ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ አትም፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይመላለሳሉ፣ እውቀትም ይበዛል። ከዚያም እኔ ዳንኤል ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ሌሎች ሁለት ቆመው ነበር፤ አንዱ በወንዙ ዳር በዚህ ወገን፣ ሌላውም በወንዙ ዳር በዚያ ወገን። አንዱም በወንዙ ውኃ ላይ ለነበረው፣ በበፍታ ለተለበሰው ሰው፣ “የእነዚህ ድንቅ ነገሮች ፍጻሜ እስከ መቼ ነው?” አለው። በወንዙም ውኃ ላይ የነበረውን፣ በበፍታ የተለበሰውን ሰው፣ ቀኝ እጁንና ግራ እጁን ወደ ሰማይ አንሥቶ፣ ለዘላለም በሕይወት በሚኖረው ሲምል፣ “ለአንድ ዘመን፣ ለሁለት ዘመን፣ ለግማሽም ዘመን ይሆናል፤ የቅዱሱን ሕዝብ ኃይል መበተን በፈጸመ ጊዜም፣ እነዚህ ሁሉ ይፈጸማሉ” ሲል ሰማሁ።

እኔም ሰማሁ፣ ነገር ግን አልተረዳሁም፤ እኔም አልሁ፣ ጌታዬ ሆይ፣ የእነዚህ ነገሮች ፍጻሜ ምን ይሆናል? እርሱም አለ፣ ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው ነው። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ይነጣሉም፣ ይፈተናሉም፤ ነገር ግን ኃጢአተኞች ክፉ ያደርጋሉ፤ ከኃጢአተኞችም አንዳቸው አያስተውሉም፤ ጥበቦች ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 10፡4-6፤ 12፡4-10።

ሲስተር ዋይት እንደምትለው የሺናር ታላላቅ ወንዞች ሁለቱም ክርስቶስ በውኃው ላይ ሆኖ የሚናገርበት ራእይ ጋር የተያያዙ ናቸው፤ ምክንያቱም ድምፁ እንደ ብዙ ውጭኛ ድምፅ ነው። በሁለቱም ራእዮች “እስከ መቼ” የሚለው ጥያቄ ይጠየቃል። እነዚህ ሁለቱ ወንዞች ደግሞ በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ ባለው የ“ጥያቄና መልስ” ክፍል ውስጥ ተወክለዋል፤ ይህም የአድቬንቲዥም ማዕከላዊ ዓምድና መሠረት ነው። በዚያ ሁለቱ ወንዞች የ“ሰባት ዘመናት” ምልክቶች ናቸው፤ ይህም የመቅደሱና የሠራዊቱ መበተንና መረገጥ ነው። እነዚህ ሁለቱ ወንዞች እንደ እግዚአብሔር የቅጣት በትር ሚናቸውን ይፈጽማሉ፤ ከዚያም በኋላ ወደ ሚሊራዊው የመጀመሪያው መልአክ ታሪክ ይፈሳሉ፣ በዚያም ዊልያም ሚሊር በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያለውን የ“ሰባት ዘመናት” መስመር የሆነውን የመጀመሪያውን ትንቢታዊ ዕንቁውን አገኘ። እነዚህ ሁለቱ ወንዞች በአሰርና በባቢሎን በተወከሉት በሁለቱ አንበሳች የተፈጸሙትን የ2520 ዓመታት ሁለት መበተኖች ይወክላሉ፤ እነርሱም በጤግሮስና በኤፍራጥስ እንዲሁም በእርግጥ በርብቃ እህት ልጆች በሆኑት በልያና በራሔል ይወክላሉ፤ የቃል ኪዳን ጋብቻቸውም ይስሐቅ አርባ ዓመት በሆነ ጊዜ ተፈጸመ፣ ይህም በዘፍጥረት 2520 እንደተመዘገበ ነው።

ሚሊር በ1844 ከ2300 ዓመት ትንቢት ጋር ተፈጽሞ የተገኘውን በደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት ላይ የሆነውን “ሰባት ጊዜያት” መበተን ብቻ አቀረበ። በ1856 “የሰባት ጊዜያት” “አዲስ ወይን” በ1798 የሚያበቃውን በሰሜናዊው መንግሥት ላይ ያለውን ያውኑ መበተን ለዩ። እንደ ዊልያም ሚሊር የመጀመሪያ ትንቢታዊ ግኝት፣ የኤፍራጥስ ወንዝ ውኃ በመጀመሪያው መልአክ ታሪክ ውስጥ እንደ አልፋ ትምህርት

ደረሰ። የኡላይ ወንዝ ውኃ ከሦስተኛው መልአክ ጋር ደረሰ። የሚለር የአልፋ ግኝት በኡላይ ወንዝ የተወከለው ሰባቱ ጊዜያት ነበር፤ የሂራም ኤድሰን የኦሜጋ ግኝት ግን በሂደቁል ወንዝ የተወከለው ሰባቱ ጊዜያት ነበር።

2520 በእያንዳንዱ መንግሥት ዘንድ አንድ ዓይነት የሆነውን ዘመን ርዝመት ይወክላል፤ ነገር ግን መጀመሪያውና መጨረሻው ከእርስ በእርሳቸው በአርባ ስድስት ዓመታት የተለያዩ ናቸው። 1798 የፍጻሜውን ዘመን እና የራእይ አሥራ አራት የመጀመሪያው መልአክ መምጣትን ያመለክታል። 1798 በአሦር አንበሳ በሰሜናዊው መንግሥት ላይ የመጣው 2520 ዓመታት መበተን ፍጻሜ ነው። 1844 በደቡባዊው መንግሥት ላይ የመጡት “ሰባት ዘመናት” ፍጻሜ ሲሆን፤ በባቢሎን አንበሳ ይወከላል። ሁለቱ ወንዞች በ1844 አክቶበር 22 ቀን ሦስተኛው መልአክ በመምጣቱ የተፈጸመውን የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልአክ መልእክቶች ታሪክ የሚያስጀምሩና የሚያበቁ ድንበሮች ናቸው፤ በዚያም ቀን በአምሳሉ በሆነው በስርዮት ቀን ሰባተኛው መለከት እንዲሁም የኢዮቤልዩ መለከት ተነፈሱ።

ከዚያም በሰባተኛው ወር በአሥረኛው ቀን የኢዮቤልዩ ቀንደ መለከት እንዲነፋ ታደርጋለህ፤ በማስተሰረይ ቀን ቀንደ መለከቱ በምድራችሁ ሁሉ እንዲነፋ ታደርጋለችሁ። ዘሌዋውያን 25፡9።

የሰባተኛው መለከት መነፋት ክርስቶስ መለኮቱን ከሰብአዊነት ጋር በማዋሃድ የሚፈጽመው ሥራ ምልክት ነው፤ ይህም በኡላይ ወንዝ ራእይ ውስጥ በተጠቀሱት 2300 ዓመታት የተወከለ ነው፤ የኢዮቤልዩ መለከት መነፋት ግን የምድራቱ ኪዳን ተሰብሮ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የመጣው ነገር ምልክት ነው፤ ዳንኤል ይህንን የሙሴ እርግማንና መሐላ ብሎ የጠራው ሲሆን፤ ሙሴ ደግሞ “የእግዚአብሔር ኪዳን ክርክር” ብሎ ጠርቶታል።

አዎን፤ እስራኤል ሁሉ ሕግህን ተላልፎአል፤ ድምፅህንም እንዳይታዘዝ ፈቀቅ ብሎአል፤ ስለዚህ በእኛ ላይ ርግማኑ ፈሰሰ፤ በእግዚአብሔርም ባሪያ በሆነው በሙሴ ሕግ ውስጥ የተጻፈው መሐላ፤ ምክንያቱም በእርሱ ላይ በድለናልና። ዳንኤል 9፡11።

በ«በሙሴ ሕግ ውስጥ» ተጽፎ ያለው «እርግማን» እና «መሐላ» በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ የተጠቀሰው «ሰባት ጊዜ» ነው። «መሐላ» ተብሎ የተተረጎመው ቃል በዘሌዋውያን ውስጥ «ሰባት ጊዜ» ተብሎ የተተረጎመው ያው የዕብራይስጥ ቃል ነው። በሃያ አምስተኛው ምዕራፍ የቃል ኪዳንን መሐላ በመጣስ ላይ የሚመጣው እርግማን በሃያ ስድስተኛው ምዕራፍ ተዘርዝሮ ቀርቦአል፤ በዚያም ሙሴ ያንን እርግማን «የቃል ኪዳኑ ክርክር» ብሎ ይገልጠዋል።

እኔም ደግሞ በእናንተ ላይ እቃወማለሁ፤ ስለ ኃጢአታችሁም ሰባት እጥፍ እቀጥችኋለሁ። የቃል ኪዳኔንም ተቃርኖ የሚበቀል ሰይፍ በእናንተ ላይ አመጣለሁ፤ በከተሞቻችሁም ውስጥ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ቸነፈርን በመካከላችሁ እልካለሁ፤ በጠላትም እጅ አሳልፌ እሰጥችኋለሁ። ዘሌዋውያን 26፡24, 25።

እግዚአብሔር በአሦር አንበሳ ሰይፍ ሰሜናዊውን መንግሥት በ723 ክርስቶስ በፊት “በጠላት እጅ” አሳልፎ በመስጠት እነርሱን “ለመቀጣት” መጣበት። ከዚያ ከአርባ ስድስት ዓመታት በኋላ፤ በ677 ክርስቶስ በፊት፤ ደቡባዊው መንግሥት የሙሴን እርግማን ተሰማ። የሙሴ እርግማን የኪዳኑ ጠብ ነው። ለአርባ ስድስት ዓመታት የመሶፖታምያ አንበሳች ሠራዊቱን ለማስወገድና ለመርገጥ በእግዚአብሔር ተጠቅመው ነበር። በዚያ የአርባ ስድስት ዓመት ዘመን መጨረሻ ናቡከደነፆር መቅደሱን አጠፋ። በዳንኤል 8 ቁጥር 13 ውስጥ ባለው የዳንኤል ጥያቄ የተጠቀሰው ሠራዊት በአርባ ስድስት ዓመታት ጊዜ በጠላቶቻቸው ባርነት ሥር ነበረ፤ ይህም ዘመን በቁጥር 13 ውስጥ ሊረገጥ የተነገረው ሌላው ጉዳይ የሆነው የመቅደሱ ጥፋት ላይ ተጠናቀቀ። እነዚያ ወንዞች በቅደም ተከተል ወደ 1798 እና 1844 በደረሱ ጊዜ፤ አንድ ሠራዊት እንደ መቅደስ ተሰብስቦ ነበር፤ ምክንያቱም ሠራዊቱ አካል ነውና፤ አካሉም መቅደስ ነው። በዚያ ዘመን መጨረሻ በእነዚያ አርባ ስድስት ዓመታት ላይ የተገነባው መቅደስ በመለኮትና በሰብአዊነት ጋብቻ ከሰማያዊው መቅደስ ጋር

ሊተባበር ነበር። ጋብቻ በሁለት መቅደሶች መካከል ነው፤ እግዚአብሔርም የተባበረው እንዳይለይ ነው።

የጤግሮስ ውኃ እስከ 1798 ደረሰ፣ የኤፍራጥስም ውኃ እስከ 1844 ደረሰ። ሦስተኛው መልአክ ከመምጣቱ ጥቂት ቀደም ብሎ ሁለተኛው መልአክ መጣ፤ ከዚያም በኋላ በኤክስተር፣ ኒው ሃምፕሻየር በነሐሴ 12-17፣ 1844 በተካሄደው የካምፕ ስብሰባ ላይ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ተፈሰሰ። ኤክስተር ማለት “የውኃ ምሽግ” ማለት ነው፤ በዚያም የካምፕ ስብሰባ ላይ ከዋተርታውን፣ ማሳቼሴትስ የመጣ አንድ ቡድን በሌላ ድንኳን ያቋቋመው የሐሰት ስብሰባ ተካሂዶ ነበር። ሲስተር ዋይት እንደምትገልጸው፣ ከኤደን የመነጨት ውኆች “እንደ ማዕበል ሞገድ” በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ምሥራቃዊ ባሕር ዳርቻ ሁሉ ላይ ሊበተኑ ነበር። ያንን ማዕበል ሞገድ ያስነሳው የምድር መንቀጥቀጥ በኤደን ገነት ውስጥ ሰይጣን በሰው ዘር ላይ ድል በተቀዳጀ ጊዜ ተከሰተ፤ ይህም ሞገዶች እስከ ሚሊውድን ታሪክ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ድረስ የደረሱ የመሬት መናወጥ በኤደን አስከተለ። ያ ማዕበል ሞገድ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ ወደ እኩለ ሌሊት ጩኸት ይጎርፋል፤ በአዳም ኃጢአት የጀመረውም ሞገድ እስከ ራጅድ ምዕራፍ አሥራ አንድ የእሁድ ሕግ የምድር መንቀጥቀጥ ድረስ ይደርሳል።

የክርስቶስ ድምፅ የብዙ ውኃዎች ድምፅ ነው፤ እነዚህም ውኃዎች በአንድነት ተቀላቅለው የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ያቀናጃሉ። ኢሳይያስና ልጁ ሸአር-ያሹብ በምዕራፍ ሰባት ቁጥር ሦስት ላይ ከላይኛው መተላለፊያ ውኃ በሚመጣው መጠራቀሚያ አጠገብ ቆመው ሲታዩ፣ በመቶ አርባ አራት ሺህ የማጎተም ዘመን የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ያቀርባሉ። በዚያም ኢሳይያስ በሞኝነትና በክፋት ላይ የቆመውን ንጉሥ አካዝን በተመለከተ የሰጠው ንግግር፣ ጌታ በአካዝ ላይ የአሰርን ውኃዎች፣ ንጉሥ ሰናክሬምን፣ እንደሚያመጣበት እና ውኃውም እስከ አንገት ድረስ እንደሚደርስ ነበር።

ጌታም ደግሞ እንዲህ ብሎ ተናገረኝ፤ ይህ ሕዝብ ቀስ ብለው የሚፈሱትን የሺሎአ ውኃዎች ስለ ናቁ፣ በሬፀንና በረማልያስ ልጅ ስለ ደስ አላቸው፤ አሁንም እነሆ፣ ጌታ ብርቱና ብዙ የሆኑትን የወንዙን ውኃዎች፣ ይኸውም የአሦርን ንጉሥና ክብሩን ሁሉ፣ በእነርሱ ላይ ያመጣቸዋል፤ እርሱም በወንዙ መስመሮች ሁሉ ላይ ይወጣል፤ በዳርቻዎቹም ሁሉ ላይ ይተርፋል፤ በይሁዳም ያልፋል፤ ይጥለቀላል እና ይረፍራል፤ እስከ አንገትም ድረስ ይደርሳል፤ የክንፎቹም መዘርጋት የአገርህን ስፋት ሁሉ ይሞላል፤ አቤቱ አማኑኤል። ኢሳይያስ 8፡5-8።

አካዝ በጌታ የተላኩትን ውኃዎች እምቢ አለ፤ ስለዚህ ጌታ የአሰርን ውኃዎች ወደ አካዝ “ላክ”። አካዝ በ“ሬዚንና በረማልያስ ልጅ” ሕብረት “ደስ አለው”። አካዝ በሬዚንና በረማልያስ ልጅ የተወከለውን ሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት “ደስ ይለዋል”።

ሬፀን እና የረማልያስ ልጅ የሆነው ፈቃድ፣ የሰሜኑ መንግሥት ንጉሥ፣ የኢሳይያስና የልጁን ሐሰተኛ ቅጂ ይወክላሉ። ሞኝና ክፉው ንጉሥ አካዝ፣ በእስራኤል ሰሜናዊ አሥር ነገዶችና በሰርያ በተወከለው ጥምረት “ደስ ይለዋል”፤ ይህም በእሁድ ሕግ ጊዜ ያለውን ሕገ-ወጥ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ግንኙነት ያመለክታል። አካዝ ደስ ይለዋል፤ ምክንያቱም እፍረትና ደስታ በኋለኛው ዝናብ ክርክር ውስጥ ለተወከሉት ሰዎች ለመናገር በመንፈሳዊ መገለጥ የተጠቀሱ ሁለት ተቃራኒ ስሜቶች ናቸው። ኤርምያስ ትንሹን መጽሐፍ በበላ ጊዜ የልቡ ደስታና ሐሴት ነበረ፤ ኢዮኤልም የእግዚአብሔር ሕዝብ ፈጽሞ እንዳያፍሩ ያሳውቀናል። አካዝ፣ እንደ ሎዶቅያ ሰው ዕውር ስለሆነ፣ በሐሰተኛው የውኃ መልእክት ደስ እያለው የኢሳይያስን እውነተኛ የውኃ መልእክት ይጥላል። በሰሜኑ ንጉሥ ጎርፍ በተወከለው ሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ስለታመነ ሊያፍር ይገባው ነበር፤ ነገር ግን የሺሎአን መልእክት አልተቀበለም።

በኢሳይያስ ምዕራፍ ስምንት ያለው የሺሎአ መልእክት የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። የሺሎአ ገንዳ በአዲስ ኪዳን የሲሎአም ገንዳ መሆኑ ተለይቶ ይገለጻል። በዕብራይስጥም ሆነ በግሪክኛ “የተላከ” ማለት ነው። ክርስቶስ “መንፈስ ቅዱስን እንዲልክ” እርሱ እንዲሄድ የሚገባ ነበር። ኢሳይያስና አካዝ በሺሎአ ገንዳ አጠገብ

ናቸው። ፈተናውም ኢሳይያስና ልጁ የሚወክሉትን የሺሎአ ገንዳ በእምነት መቀበል ነው። ወይስ በሬፅንና በረማልያ ልጅ እምነት መኖር ነው? አካዝ በሁለት ውኃዎች መካከል እየመረጠ ነው፤ የሺሎአ ውኃዎች ወይስ የአሦር ንጉሥ ውኃዎች? አካዝ በሬፅንና በረማልያ ልጅ የተወከለውን ህብረትና መልእክት ተደሰተበት። ስለዚህም በፍርድ ጊዜ በቀስታ የሚፈሰውን ውኃ ሳይሆን የጥፋትን ጎርፍ ተቀበለ። ፍርድ የሰሜን ንጉሥ እንደ ጎርፍ ሆኖ መላውን ዓለም በሚያጥለቀልቅበት ጊዜ የእሑድ ሕግን ይወክላል። ይህም ከእሑድ ሕግ ጀምሮ እየተፈጸመ ይሄዳል፤ በዚያን ጊዜ የእኩለ ሌሊት ጩኸት ጎርፍ ደግሞ ዓለምን እየጠረገ ነው።

አካዝ በሰሜናዊው አሥሩ ነገዶችና በሶርያ መካከል በተፈጠረው ቃል ኪዳን ደስ ይለዋል፤ ስለዚህም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በሚገኝ እያንዳንዱ ሕገ-ወጥ ቃል ኪዳን የሚወከለውን ቤተ ክርስቲያንና መንግሥትን የሚያቀላቅል መልእክት ደግሞ ይደሰትበታል። ኢሳይያስ የፊላዴልፍያ ሰውን ይወክላል፤ አካዝ ግን የሎዶቅያን ይወክላል። ክርስቶስ በሰሊሆም መጠመቂያ የነበረውን ዕውር ሰው፣ ማለትም ሎዶቅያዊን፣ በፈወሰ ጊዜ የኢሳይያስን ምስክርነት ከራሱ ምስክርነት ጋር ያገናኛል።

ኢየሱስም በመንገድ ሲያልፍ ከትውልዱ ጀምሮ ዕውር የነበረ አንድ ሰው አየ። ደቀ መዛሙርቱም፡ “መምህር ሆይ፣ ይህ ሰው ዕውር ሆኖ እንዲወለድ ማን ኃጢአት አደረገ? እርሱን ወይስ ወላጆቹ?” ሲሉ ጠየቁት።

ኢየሱስም መልሶ፡- ይህ ሰው አልበደለም፣ ወላጆቼም አልበደሉም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው። ቀን ሳለ የላከኝን ሰው ሥራ ልሠራ ይገባኛል፤ ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት እየመጣች ነው። በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ። ይህንም ከተናገረ በኋላ በምድር ላይ ተፋ፣ ከምራቁም ጭቃ አደረገ፣ ጭቃውንም በዕውሩ ሰው ዐይኖች ላይ ቀባ፤ እንዲህም አለው፡- ሂድ፣ በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ፤ ትርጓሜውም “የተላከ” ማለት ነው። ስለዚህ ሄዶ ታጠብ፣ እያየም መጣ።

እንግዲህ ጎረቤቶቹና ከዚህ በፊት ዕውር እንደ ነበረ ያዩት ሰዎች፡ «ይህ ተቀምጦ ይለምን የነበረው ሰው አይደለምን?» አሉ። አንዳንዶች፡ «እርሱ ነው» አሉ፤ ሌሎች ግን፡ «እርሱን ይመስላል» አሉ፤ እርሱ ግን፡ «እኔ ነኝ» አለ። ስለዚህም እነርሱ፡ «እንግዲያ ዓይኖችህ እንዴት ተከፈቱ?» አሉት።

እርሱም መልሶ እንዲህ አለ፤ ኢየሱስ የሚባል አንድ ሰው ጭቃ ሠርቶ ዓይኖቹን ቀባቸው፤ ከዚያም፡- ወደ ሲሎአም መጠመቂያ ሂድና ታጠብ አለኝ፤ እኔም ሄጄ ታጠብሁ፣ ማየትም ቻልሁ። ዮሐንስ 9፡1-11።

ዕውሩ ሰው፣ ከሰነፍና ከክፉ ንጉሥ አካዝ ጋር በሺሎአም መዋኛ ወይስ በአሶር ጎርፍ መታመን እንደሚገባቸው ይፈተናሉ። ዕውሩ ሰው ዕውር መሆኑን ያውቃል፤ ነገር ግን አካዝ ባለጠጋ ነው፣ ሀብትም በዝቶለታል፣ ምንም እንዳያስፈልገውም ይቈጥራል። አካዝ በኋለኛው ዝናብ መዋኛ ላይ ያለችው ሰነፍ ድንግል ናት፤ ዕውሩ ሰው ግን ጥበበኛ ድንግል ነው። ከተላከው የሆኑት ውኃዎች፣ ወይም ከአሶር የተላኩት ውኃዎች፣ ፈተናው ናቸው።

ኩሬ ማለት ውሃ የሚሰበሰብበት ስፍራ ነው፤ በትንቢታዊ ምልክትም ኩሬ ማለት የክርስቶስን ድምፅ የሚወክሉት የልዩ ልዩ “ውሃዎች” ማለትም ምንጮች፣ ወንዞች፣ ፈሳሾች፣ ባሕሮች፣ ውቅያኖሶች፣ ሐይቆች፣ ዝናብና ጤዛ ሁሉ የሚሰበሰቡበት ስፍራ ነው። የኋለኛው ዝናብ ኩሬ የሚፈጠረው ከላይኛው ኩሬ ከሚፈስ ውሃ ነው። ኩሬው በፈተና አውድ ውስጥ ያለውን የኋለኛው ዝናብ መልእክት ይወክላል። አካዝ በቀስታ የሚፈሰትን ውሃዎች አልተቀበለም፤ ነገር ግን ዕውሩ ሰው ከኩሬው ጋር በተያያዘው መልእክት ታዛዥ ነበር። ኢየሱስ “ምራቅ” ተብሎ የተወከለውን ከመለኮቱ የሆነ አንድ ክፍል ወስዶ፣ ከጭቃ ጋር አቀላቀለው፤ ይህም ክርስቶስ በቅድስተ ቅዱሳን የሚፈጽመውን መለኮት ከሰብአዊነት ጋር መቀላቀል ይወክላል።

ክርስቶስ በምድር ላይ ተፍቶ ከምራቁ ጋር አቀላቅሎ ጭቃ አደረገ። የመለኮትና የሰብአዊነት ኅብረት መልእክትን በዕውሩ ሰው ዓይኖች ላይ ለመቀባት ተጠቀመበት። በመለኮትና በሰብአዊነት ኅብረት

የሚወከለው መልእክት የ1888 መልእክት ነው። እርሱም ሰውን ከሎዶቅያ ሁኔታ ወደ ፊላዴልፊያ ሁኔታ ለመለወጥ የተዘጋጀ ነው። ነገር ግን መልእክቱ የሰው ተሳትፎ ይጠይቃል። ወደ መጠመቂያው ሊሄዱ ይገባቸዋል። ከዚያም ሊታጠቡ ይገባቸዋል።

ሁሉም ኃጢአትን ሠርተዋል ከእግዚአብሔርም ክብር ጎድለዋል፤ ነገር ግን ኢየሱስ ዕውሩ ሰውና ወላጆቹ ኃጢአት አልሠሩም ብሎ ተናገረ። ኢየሱስ ከዕውሩ ሰው ሁኔታ የተነሣውን የጥፋት ጥያቄ እያስወገደ ነው፤ እርሱንም ጌታን ለማክበር የተነሣ ሰው እንደሆነ ይገልጠዋል፤ እንዲሁም በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት “የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ” ተብሎ ለዚህ ዓለማዊ የሚነሣው ትንቢታዊ ሰው ዓርማው ነው፤ ይህም ዓርማ ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ የተሸጋገረ ወንዶችና ሴቶች የተዋቀረ ነው። የእግዚአብሔር ሥራ የሚገለጠው በዓርማው ውስጥ ነው፤ ሥራውም መለኮትን ከሰብአዊነት ጋር ማዋሐድ ነበር (ይህም በጭቃ ቅባት የተወከለ ነው)፤ የዚያም ሥራ ዋናጭዎች የሆኑት የሎዶቅያን መልእክት ብቻ የሰሙ ሳይሆን፤ በመልእክቱ ውስጥ የተሰጠውን ሕክምና የተከተሉ ናቸው። ለዕውሩ ሰው የተሰጠው ሕክምና ሄዶ እንዲታጠብ ነበር። አንድ ጊዜ ማየት ከቻለ በኋላ እግዚአብሔርን ለማክበር ሊሞክር አላስፈለገውም፤ በዙሪያው የነበሩት ሁኔታዎች ይህ እንዲሆን አደረጉ።

በክርስቶስ መቅረብ ተጀመረ። ከዚያም በክርስቶስ ሥራ ተከተለ። የክርስቶስ በሰማያዊው መቅደስ ለሰው በተያያዘ የመጨረሻ ሥራ ሰውን ከሞቱና ከደረቁ አጥንቶች ሸለቆ ማለትም በጎዳናዎች ላይ ከሞተ ወይም እንደ የሌሊት ወፍ ከታወረ ሁኔታ መለወጥ ነው። የመጨረሻ ሥራው ሕዝቡን በራሱ አምሳል እንደገና መፍጠር ነው። ይህም አዳምን ከምድር ትቢያ በፈጠረው ጊዜ ያደረገው ያው ሥራ ነው፤ ከዚያም የሕይወትን እስትንፋስ በእርሱ ውስጥ ነፈሰበት። የመጨረሻው ሥራ የመጀመሪያው ሥራ ነው። ምክንያቱም መጀመሪያ ጭቃውን አደረገ። ከዚያም ያንን ጭቃ በመንፈሱ ሕይወት ቀበው። ከአዳም ጋር መንፈሱ እስትንፋሱ ነበር፤ ከዕውሩ ሰው ጋር ግን ውኃው ነበር። ከሕዝቅኤል የሞቱ አጥንቶች ሸለቆ ጋር ደግሞ ሥጋውን የፈጠረ የመሰብሰብ መልእክት ነበር። ከዚያ በኋላም የአራቱ ነፋሳት መልእክት በዚያ ሥጋ ላይ ተነፈሰበት። ከዚያም እንደ ብርቱ ሠራዊት ቆመ።

ሰውየው ገና ዕውር ሳለ፤ ኢየሱስ አይቶት ወደ እርሱም ቀረበ። ወደ ዕውሩ ሰው የቀረበው በደቀ መዛሙርቱ የተነሣው ጥያቄ አውድ ውስጥ ነው፤ ይህም ለምሳሌው ተገቢውን ትንቢታዊ መቼት እንዲያቆም ፈቀደለት። “የእግዚአብሔር ሥራዎች” በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ልዩ ልዩ የምስክርነት መስመሮች ላይ ያለ ትንቢታዊ ምልክት ነው። በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ የ“እግዚአብሔር ሥራዎች” ማንኛውም መገለጥ በኋለኛው ዝናብ ዘመን ፍጻሜውን ያገኛል። ኢየሱስ የታሪኩን አውድ በመጨረሻው መልእክት መሠረት እያቀመጠው ነው፤ ይህም በሚልክያስ የመጨረሻ ቁጥሮች ውስጥ በኤልያስ የተወከለው ነው።

ወላጆቹም ሆኑ ዕውሩ ሕፃን እንደ ኃጢአተኞች አይፈረድባቸውም፤ ምክንያቱም ይህ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራዎች የሚገለጡበት ዘመን ነው። በዚያም ዘመን የወላጆች ልብና የልጆች ልብ በፊታቸው ያለውን ጉዳይ እንዲያዩ ይመለሳሉ። ያለው ጉዳይም—ዕውሩ የሎዶቅያ ሰው ወደ የተቀባ ፊላዴልፊያ ሰው ተለውጦአልን የሚለው ነው። ይህ በኋለኛው ዝናብ ዘመን በወላጆችና በልጁ ፊት የሚቀርብ ጉዳይ ነው፤ ምክንያቱም ያ ደግሞ የፍርድ ዘመን ነው። የፍርድ ዘመንም እንደ አብርሃም የቃል ኪዳን ትንቢት በሦስተኛውና በአራተኛው ትውልድ ውስጥ ይፈጸማል። ዕውሩ ሰው የመጨረሻውና የአራተኛው ትውልድ ሲሆን፤ ወላጆቹ ደግሞ ሦስተኛው ናቸው። በዚያ ዘመን የኤልያስ መልእክት ቤተሰቦችን የሰለሆምን ገንዳ መልእክት እንዲቀበሉ ወይም እንዲክዱ ተገድደው የሚወስኑበት ሁኔታ ውስጥ ያስገባቸዋል። ሞኝና ክፉ ንጉሥ አካዝ የዚያን ገንዳ መልእክት አልተቀበለም፤ ዕውሩ ሰው ግን ተቀበለ። የሚልክያስ የኤልያስ መልእክት ከጌታ ታላቁና አስፈሪው ቀን በፊት ባለው እርግማን አውድ ውስጥ ተቀምጦአል።

ኢየሱስ እኛ እየተመለከትነው ያለውን ሁኔታ ሲያዘጋጅ፣ የተአምሩን ዓላማ በሰጠው ማጠቃለያ ውስጥ፣ ማንም ሰው ሊሠራ የማይችልበት ጊዜ እንደሚመጣ ስለሆነ በዚያን ጊዜ መሥራት እንዳለበት አካትቶ ገለጸ። እርሱ የጠቀሰው ሥራ በቀን ብርሃን ውስጥ የሚከናወን ሲሆን፣ የሥራ መጨረሻውም እንደ ሌሊት ተወክሏል። ማጠቃለያውም ወደ የምሕረት ጊዜ መዘጋት ነው።

ሥራውን የፍርድ ሥራ በሚፈጽም ጊዜ፣ የክህነቱን ልብሰት አውልቆ የበቀል ልብሰቱን ይለብሳል። የጠፋትን ከዳኑት የመለየት ያንን ሥራ በሚጨርስ ጊዜ፣ የድነት ሥራ ያበቃል። የምሕረት ዘመን ይዘጋል፣ ማንም ሊሠራ የማይችልበትም ሌሊት ይሆናል። የክርስቶስ መልእክት ለዓይነ ስውር ሰው የተላለፈ የሎዶቅያ መልእክት ብቻ አልነበረም፤ ነገር ግን የምሕረት ዘመን መዘጋት ቅርብ መሆኑ በሚያቀርበው አውድ ውስጥ የተቀመጠው የኤልያስ መልእክት ነበር፤ ይህም ክርስቶስ ነፍሳትን ለማዳን እንዲሠራ የሚያነሳሳው የተቀደሰ መነሳሳቱ ነው።

አስቀድሞ ክርስቶስ ወደ ዕውሩ ሰው ቀረበ፤ ከዚያም ቅባቱን አዘጋጀና ተገብሮ ተጠቀመበት፤ ከዚያም ዕውሩ ሰው ለራሱ ማድረግ የሚገባውን ሥራ የሚመለከት ትእዛዝ ሰጠው፤ እንዲሁም በእኩል አስፈላጊነት ሥራውን ሲያነሣ ዐይኑ እንደሚመለስለት ነው። እይታ ካገኘ በኋላ ከዕውር ሎዶቅያዊ ወደ ፊላዴልፊያዊ ተለውጦአል። የእነዚያ ሁለቱ ቤተ ክርስቲያናት የለውጥ ዘመንም ከ1856 እስከ 1863 ባለው የመጀመሪያ ክፍል ተፈጽሞአል።

ያ ዘመን የስንዴውንና የእንክርዳዱን መለየት እንዲሁም ከዚያ በኋላ እንደ ሰንደቅ የሚነሡትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የመጨረሻ ማተም ይወክላል። ዓይነ ስውሩ ሰው ወዲያውኑ የሕዝብ ትኩረት ማዕከል ሆነ—ከሎዶቅያ ወደ ፊላዴልፊያ ከተለወጠ በኋላ። ዓይነ ስውሩ ሰው እነዚያ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ናቸው፤ ክፍሉና ሞቱ ንጉሥ አካዝም ከጌታ አፍ የሚተፉት የቀድሞው ኪዳን ሕዝብ ናቸው። በታሪክ በዚያው ነጥብ ላይ፣ ኢየሱስ አዲሱን የኪዳን ሕዝቡን ለመቀባት ምራቁን እየተጠቀመ ነው፤ ወይም ደግሞ የአሮጌውን የኪዳን ሕዝብ ከአፋ እየተፋ ነው።

እነዚህን ሐሳቦች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

«የሚመጣው ቀውስ»

በስህተት የማይገባ ትክክለኛነት፣ ወሰን የሌለው አንድ ከሕዝቦች ሁሉ ጋር መለያ ይይዛል። ምሕረቱ ንስሐ እንዲገቡ በሚጠሩ ጥሪዎች ሲቀርብ፣ ይህ መለያ ክፍት ሆኖ ይቆያል፤ ነገር ግን እግዚአብሔር የወሰነው የተወሰነ ደረጃ ሲደረስ፣ የቀጣው አገልግሎት ይጀምራል። ከዚያ በኋላ መለያው ይዘጋል፤ መለኮታዊ ትዕግሥት ያበቃል፤ ለእነርሱ ሲባል ምሕረት ይደረግ ዘንድ የሚቀርብ ልመና ከእንግዲህ ወዲህ አይኖርም።

“ነቢዩ በዘመናት ርዝመት ወደ ፊት ሲመለከት፣ ዘመናችን በራእይ ፊት ቀርቦለት ነበር። የዚህ ዘመን አሕዛብ ከዚህ በፊት ያልታዩ ምሕረቶችን ተቀባዮች ሆነው ነበር። ከሰማይ በረከቶች ሁሉ የተመረጡት ለእነርሱ ተሰጥተዋል፤ ነገር ግን በእነርሱ ላይ የተጻፈው የትዕቢት መጨመር፣ የገንዘብ ምኞት፣ ጣዖት አምልኮ፣ እግዚአብሔርን መናቅ፣ እና ዝቅተኛ የሆነ ምስጋና ቢስነት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን መለያ በፍጥነት ወደ መዝጋት እየደረሱ ነው።”

“ለሃይማኖታዊው ዓለም ታላቅ ጭንቀትና ውዥንብር የሚሆንባቸው ቀናት በፍጥነት እየቀረቡ ናቸው። አማልክት ብዙ ይሆናሉ ጌቶችም ብዙ ይሆናሉ፤ የትምህርት ነፋስ ሁሉ ይነፍሳል፤ ሰይጣንም በመልአክ ልብስ ተሸፍኖ ቢቻል ኖሮ ምርጫችን እንኳ ያታልል ነበር።”

“በእውነተኛ አምልኮና ቅድስና ላይ የሚጣል ሁሉን አቀፍ ንቀት፣ ከእግዚአብሔር ጋር ሕያው ግንኙነት የሌላቸውን ሰዎች ለሕገ ያላቸውን አክብሮት እንዲያጡ ያደርጋል። ለመለኮታዊው ሕግ የሚታዩት ንቀት

ይበልጥ ግልጽ እየሆነ ሲሄድም፣ በሕገ ጠባቂዎችና በዓለም እንዲሁም ዓለምን ወዳጅ በሆነች ቤተ ክርስቲያን መካከል ያለው የመለያ መስመር ይበልጥ ግልጽ ይሆናል። በአንዱ ወገን ለእግዚአብሔር ሥርዓቶች ያለው ፍቅር በሌለው ወገን ለእነርሱ ያለው ንቃት እየጨመረ በሄደ መጠን ይጨምራል።”

“ታላቁ እኔ ነኝ ሕገን እያጸደቀ ነው። በዐውሎ ነፋሳት፣ በጎርጎሮች፣ በማዕበላት፣ በመሬት መንቀጥቀጦች፣ በምድርና በባሕር አደጋዎች ውስጥ ሕገን የሚያፈርሱትን እያነጋገረ ነው። አሁን ሕዝቡ ለመርሕ እውነተኛ መሆናቸውን የሚያሳዩበት ጊዜ ነው።”

«እኛ በታላላቅና ጽኑ ክብደት ባላቸው ክስተቶች ደጃፍ ላይ ቆመናል። ጌታ በደጅ ላይ ነው። በደብረ ዘይት ላይ አዳኙ ይህን ታላቅ ክስተት የሚቀድሙትን ትዕይንቶች አስቀድሞ ተናገረ፤ “ስለ ጦርነቶችና ስለ ጦርነት ወሬዎች ትሰማላችሁ” ብሎ አለ። “ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሳል፤ ራብና ቸነፈርም ይሆናሉ፣ በተለያዩም ስፍራዎች የምድር መናወጥ ይሆናል። ይህ ሁሉ የምጥ መጀመሪያ ነው።” እነዚህ ትንቢቶች በኢየሩሳሌም ጥፋት ጊዜ በከፊል ፍጻሜ ቢያገኙም፣ ይበልጥ ቀጥተኛ ተፈጻሚነት በመጨረሻዎቹ ዘመናት አላቸው።»

«የሐንስና ሌሎች ነቢያት ደግሞ የክርስቶስ ምጽአት ምልክቶች ሆነው የሚፈጸሙትን አስፈሪ ትዕይንቶች የመሰከሩ ነበሩ። ሰራዊቶች ለጦርነት ሲሰበሰቡ አይ፣ የሰዎችም ልብ በፍርሃት ሲደክም አይ፣ ምድር ከስፍራዎ ስትናወጥ፣ ተራሮችም ወደ ባሕር መካከል ሲወሰዱ፣ ማዕበሉም ሲጮኽና ሲታወክ፣ ተራሮችም በመናወጡ ሲንቀጠቀጡ አይ፣ የእግዚአብሔር ቍጣ ጽዋዎች ሲከፈቱ፣ ቸነፈርና ረሃብ ሞትም በምድር ነዋሪዎች ላይ ሲመጡ አይ።»

“የእግዚአብሔር የሚከለክል መንፈስ አሁንም ከዓለም እየተወሰደ ነው። እናም ማዕበሎች፣ ነፋሳዊ አውሎ ነፋሶች፣ በባሕርና በምድር ላይ የሚደርሱ ጥፋቶች በፍጥነት እርስ በርሳቸው ይከተላሉ። ሳይንስ እነዚህን ሁሉ ለማስረዳት ትጥራላች። በዙሪያችን እየበዙ ያሉት፣ የእግዚአብሔር ልጅ መቅረቡን የሚያበስሩ ምልክቶች፣ ከእውነተኛው ምክንያት በቀር ለሌላ ማንኛውም ነገር ይመለከታሉ። ሰዎች የእግዚአብሔር ባሪያዎች እስኪታተሙ ድረስ እንዳይነፉ አራቱን ነፋሶች የሚከለክሉትን ጠባቂ መላእክት ማስተዋል አይችሉም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር መላእክቱን ነፋሶቹን እንዲፈቱ በሚያዘበት ጊዜ፣ ማንም ብዕር ሊስለው የማይችል የበቀል ቍጣው ትዕይንት ይኖራል።”

“ቀውስ ከፊታችን በጣም ቀርቦአል፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር አገልጋዮች በዚህ ታላቅ ድንገተኛ ሁኔታ በራሳቸው ላይ እምነት ሊያኖሩ አይገባም። ለኢሳይያስ፣ ለሕዝቅኤል፣ እና ለዮሐንስ በተሰጡት ራእዮች ውስጥ ሰማይ በምድር ላይ ከሚፈጸሙት ክስተቶች ጋር ምን ያህል በቅርብ እንደተያያዘ እናያለን። ለእርሱ ታማኝ ለሆኑት ያለውን የእግዚአብሔር እንክብካቤ እናያለን። ዓለም ገዥ የሌለው አይደለም። የሚመጡ ክስተቶች አካሄድ በጌታ እጅ ውስጥ ነው። የሰማይ ግርማ የአሕዛብን ዕድል፣ እንዲሁም የቤተ ክርስቲያንን ጉዳዮች፣ በራሱ ጥበቃ ውስጥ ይዘላቸዋል።”

እግዚአብሔር በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚሆነውን ገልጦአል፣ ይህም ሕዝቡ ከተቃውሞና ከቍጣ ማዕበሎች ፊት ለመቆም ዝግጁ እንዲሆኑ ነው። በፊታቸው ስላሉት ነገሮች ማስጠንቀቂያ የተቀበሉ ሰዎች፣ በመጪው አውሎ ነፋስ ዝም ብለው በሰላም መጠበቅ የለባቸውም፤ በመከራ ቀን ጌታ ታማኞቹን ይጋርዳል ብለው ራሳቸውን እያጽናኑ። እኛ ጌታችንን እንደሚጠባበቁ ሰዎች ልንሆን ይገባናል፤ ነገር ግን በስራ ፈት መጠበቅ ሳይሆን፣ በቅን ትጋትና በማይናወጥ እምነት ውስጥ። አሁን አእምሮአችን በአነስተኛ ጠቀሜታ ባላቸው ነገሮች እንዲውሰድ የሚፈቀድበት ጊዜ አይደለም።

“ሰዎች ተኝተው ሳሉ፣ ሰይጣን የጌታ ሕዝብ ምሕረት ወይም ፍትሕ እንዳያገኝ ነገሮችን በትጋት እያዘጋጀ ነው። የእሑድ እንቅስቃሴ አሁን በጨለማ ውስጥ መንገዷን እየገነባች ነው። መሪዎቹ እውነተኛውን ጉዳይ እየሸሸጉ ነው። እናም ከእንቅስቃሴው ጋር የሚተባበሩ ብዙዎች ራሳቸው የውስጡ ግፊት ወዴት እያመራ እንደሆነ አያዩም። የሚናገረው ማስመሰያ ለስላሳና በውጭ እይታ ክርስቲያናዊ ይመስላል፤ ነገር

ግን ሲናገር የዘንድውን መንፈስ ይገልጣል። እየተደነገገውን አደጋ ለማስቀረት በኃይላችን ውስጥ ያለውን ሁሉ ማድረግ ግዴታችን ነው። የሕሊና ነፃነትን ለመገደብ በሚወሰዱ እርምጃዎች ላይ እጅግ ውጤታማ ተቃውሞ እንድናቀርብ፣ በክርክሩ ላይ ያለውን እውነተኛ ጥያቄ በሕዝቡ ፊት ማቅረብ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱሳትን ልንመረምር እና ለእምነታችን ምክንያት መስጠት ልንችል ይገባል። ነቢዩ እንዲህ ይላል፤ 'ኃጥኣን ክፉ ያደርጋሉ፣ ከኃጥኣንም አንዱ እንኳ አያስተውልም፤ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ።''

"አስፈላጊው የወደፊት ጊዜ በፊታችን አለ። ፈተናዎቹንና ማታለያዎቹን ለመጋፈጥ፣ እንዲሁም ግዴታዎቹን ለመፈጸም፣ ታላቅ እምነት፣ ብርታትና ጽናት ያስፈልጋል። ነገር ግን በክብር እንድናሸንፍ እንችላለን፤ ምክንያቱም የሚጠብቅ፣ የሚጸልይ፣ የሚያምን ነፍስ አንዲትም ቢሆን በጠላት ሽንገላ አትያዝም። መላው ሰማይ ለደኅንነታችን ይጨነቃል፣ ጥበቡንና ኃይሉንም እንድንለምን ይጠብቃል። የሚቃወመው ተጽእኖ ሁሉ፣ ግልጽ ይሁን ወይም ስውር፣ 'በሠራዊት ጌታ ይላል፡- በመንፈሴ እንጂ በኃይል ወይም በጉልበት አይደለም' በሚለው መሠረት በተሳካ ሁኔታ ሊቋቋም ይችላል። እግዚአብሔር አሁንም እንደ ቀድሞው በሰው ጥረት አማካኝነት ሊሠራ፣ በደካማ መሣሪያዎችም ታላላቅ ነገሮችን ሊፈጽም ፈቃደኛ ነው። ድልን በቁጥር አናገኝም፣ ነገር ግን ነፍስን ሙሉ በሙሉ ለኢየሱስ በማስረከብ እናገኘዋለን።"

"አሁንም ምሕረት ሳለች፣ ኢየሱስም ስለ እኛ ምልጃ ሲያደርግ፣ ለዘላለም በሙሉ ትጋት እንሠራ።"
Southern Watchman, ታኅሣሥ 25, 1906.